

ANH HÙNG LIỆT NỮ TỬ ĐẠO TRUNG HOA

... Một buổi sáng thứ sáu năm 33, bên nước Palestine, quan tổng trấn Philatô - người La Mã - nói với dân Do Thái:

- Các người hãy đem ông GIÊSU đi mà đóng đanh. Phần tôi, tôi không thấy Người có lỗi gì mà lên án!

Từ lúc đó, quan Philatô tìm cách tha Đức Chúa GIÊSU. Nhưng người Do Thái kêu lên:

- Nếu quan tha ông GIÊSU, quan không còn là kẻ nghĩa thiết với hoàng đế. Ai tự xưng VUA là thù địch của hoàng đế!

Nghe vậy, quan Philatô sợ hãi, liền trao Đức Chúa GIÊSU cho họ đem đi đóng đanh.

19 thế kỷ sau, câu chuyện tương tự xảy ra tại một làng bên Trung Quốc. Năm 1900, loạn "Quyền Phỉ" (boxer) nổi lên giết chết các tín hữu Công Giáo. Nhóm loạn quân cho rằng chính vì

các tín hữu Kitô nên mới có sự hiện diện của các thế lực ngoại bang trên đất Trung Hoa.

Bọn Quyền Phỉ bắt thanh niên Công Giáo tên Gioan Vương Khôi Tân, 23 tuổi. Chúng không muốn giết ngay, nhưng giả vờ trao cho quan huyện họ Cao xét xử.

Quan huyện Cao vốn bậc tài trí và công minh. Ông thừa biết bọn giặc quyền-phỉ chỉ vì thù ghét người Công Giáo nên tìm cách bắt bớ họ. Đối với quan Cao, tín hữu Công Giáo lại là công dân gương mẫu nhất. Họ cần cù và không bao giờ trốn thuế. Do đó, ngay từ giây phút đầu tiên đối diện với anh Gioan Vương Khôi Tân, ông đã có cảm tình và tìm cách cứu anh. Ông nói với anh Vương:

- Anh cứ nói anh không phải Công Giáo, như vậy bọn giặc không có lý do để tố cáo anh và tôi sẽ thả anh tức khắc.

Nhưng quan huyện Cao thật ngạc nhiên và vô cùng thán phục khi nghe anh Vương thẳng thắn đáp:

- Tôi là người Công Giáo và tôi sẵn sàng chết vì Đức Tin Công Giáo!

Dẫu vậy, quan huyện Cao vẫn tìm cách cứu anh Vương. Ông nhờ công an ngoại giáo dụ dỗ anh Vương đừng bao giờ tuyên xưng mình là Công Giáo. Nhưng anh Vương luôn luôn khẳng khái:

- Làm sao tôi có thể nói dối mình không phải tín hữu Công Giáo? Hơn nữa, tôi là con trai ông Trùm họ đạo Công Giáo mà!

Quan huyện tìm cách cứu anh Vương lần chót. Ông cho gọi người không Công Giáo cùng làng với anh Vương đến và nói với:

- Anh Vương cùng làng với anh. Anh ta vô tội nhưng bọn giặc muốn giết anh ta. Tôi truyền anh lấy xe chở anh Vương ra lối dành riêng cho các dịch vụ của tỉnh, rồi chờ thẳng về làng.

Thế nhưng người này không thi hành lệnh quan. Ông thông báo cho bọn giặc biết ý định của quan. Bọn lính tức giận la hét ầm ỹ:

- Hoàng đế truyền giết các tín hữu Công Giáo. Nếu quan không nộp tù nhân Vương cho chúng tôi, quan là kẻ thù của hoàng đế!

Nghe vậy, quan huyện Cao sợ hãi, liền giao anh Vương cho bọn lính Quyền Phỉ mang đi xử tử. Năm ấy anh Gioan Vương Khôi Tân vừa đúng 23 tuổi.

... Tên đội trưởng bọn giặc Quyền Phỉ nói với nhóm nữ tín hữu Công Giáo Trung Hoa bị bắt, đang ngồi trước mặt:

- Hoàng đế nước ta cấm theo đạo Công Giáo. Vậy hãy bỏ đạo đi sẽ được sống, bằng không sẽ bị giết chết. Hãy suy nghĩ cho kỹ! Các bà không phải làm chi hết. Ai muốn bỏ đạo thì đứng lên rời khỏi phòng này bằng cánh cửa nằm ở hướng tây.

Nói xong, tên đội trưởng quay lưng bỏ đi. Tức khắc, một giọng nói trong trẻo vang lên:

- Tất cả cùng ngồi yên trong phòng này. Chúng ta là tín hữu Công Giáo. Cửa Trời đang mở rộng chờ đón chúng ta!

Đó là câu nói của Anna Vương - trinh nữ Công Giáo Trung Hoa - vừa bước vào tuổi 14. 14 tuổi, nhưng Anna Vương trông rất đoan trang, già dặn, bởi phải làm việc vất vả vì hiền mẫu mất sớm. 14 tuổi, nhưng Anna Vương sớm hiểu rõ nét cao đẹp của đức trinh khiết. Cô tự hứa giữ mình đồng trinh đến trọn đời. Nhưng rồi bọn giặc Quyền Phỉ nổi lên và ngày 21-7-1900, Anna Vương bị bắt cùng với bà Nội, kế mẫu và 4 nữ tín hữu Công Giáo và 3 đứa trẻ.

Vì nhát đảm, bà nội và mẹ kế chối đạo. Còn lại Anna Vương cùng 4 phụ nữ đạo đức và ba đứa trẻ. Anna Vương trở thành linh hồn của nhóm. Cô khuyến khích mọi người kiên vững trung tín với Đức Tin Công Giáo. Khi bọn loạn quân đưa nhóm tín hữu Công Giáo đến trước hố sâu, chuẩn bị giờ hành quyết, Anna Vương nói lớn như ra lệnh cho bọn lính:

- Trước khi giết chúng tôi, xin đợi chúng tôi giây lát!

Nói xong, Anna Vương quỳ xuống và bắt đầu xướng kinh, giọng đọc thành khẩn và sốt sắng.

Bọn lính lần lượt giết từng tín hữu Công Giáo rồi đẩy xác xuống hố. Còn lại duy nhất Anna Vương. Cô im lặng quỳ gối cầu nguyện đợi đến lượt mình.

Khuôn mặt rạng rỡ và trong sáng của Anna Vương lôi kéo cảm tình và sự chú ý của mọi người hiện diện. Bọn lính như do dự trước nạn nhân cuối cùng. Chúng bàn luận để tha chết cho cô. Nhưng theo lệnh hoàng đế, tín hữu Công Giáo chỉ được phép sống nếu bằng lòng chối đạo. Tên đội trưởng liền hỏi Anna Vương:

- Em có bằng lòng chối đạo không?

Nhưng Anna Vương vẫn đắm chìm trong kinh nguyện. Thấy thế, tên đội trưởng dùng ngón tay chạm nhẹ vào trán, kéo sự chú ý của cô. Anna Vương bừng tỉnh, đứng phắt dậy, lùi ra một bước, và nói với viên đội trưởng bằng giọng cứng rắn:

- Đừng chạm đến tôi!

Sau đó, Anna Vương nói tiếp bằng một giọng thật êm ái dịu dàng:

- Tôi là tín hữu Công Giáo. Tôi không muốn chối đạo. Tôi thà chết chứ không thà chối bỏ THIÊN CHÚA!

Viên đội trưởng vẫn chưa buông tha. Ông dụ dỗ thêm:

- Nếu em chối đạo, tôi sẽ cưới em làm vợ và em sẽ sống hạnh phúc!

Anna Vương cương quyết trả lời:

- Tôi không chối đạo. Và lại tôi đã có hôn phu rồi!

Bọn lính tuốt gươm chém đứt đầu Anna Vương trong khi gương mặt cô rạng rỡ và miệng cô không ngừng kêu to danh thánh:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU! Lạy Đức Chúa GIÊSU!

Ngày 1-10-2000, trong khung cảnh Đại Năm Thánh 2000, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II (1978-2005) đã long trọng tôn phong 120 vị Tử Đạo Trung Hoa lên hàng hiển thánh, trong đó có 86 vị chịu chết vì đạo vào năm 1900.

... Bấy giờ quan Philatô triệu tập các thượng tế, thủ lãnh và dân chúng lại mà nói: "Các người nộp Người này cho ta, vì cho là tay kích động dân, nhưng ta đã hỏi cung ngay trước mặt các người, mà không thấy Người này có tội gì, như các người tố cáo .. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra. Vào mỗi dịp lễ lớn, quan Philatô phải phóng thích cho họ một người tù. Nhưng tất cả mọi người đều la ó: "Giết nó đi, thả Baraba cho chúng tôi!" Quan Philatô muốn thả Đức Chúa GIÊSU, nên lại lên tiếng một lần nữa. Nhưng họ cứ một mực la lớn: "Đóng đinh! Đóng đinh Nó vào thập giá!" Lần thứ ba, quan Philatô nói với họ: "Nhưng Ông ấy đã làm điều gì gian ác? Ta xét thấy Ông ấy không có tội gì đáng chết. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra". Nhưng họ cứ la to hơn. Ông Philatô quyết định chấp thuận điều họ yêu cầu. Ông phóng thích người tù họ xin tha. Còn Đức Chúa GIÊSU thì ông trao nộp theo ý họ muốn (Luca 23,13-24).

(Celestino Testore, S.I, "Sangue e Palme e Corone sul Fiume Giallo", Curia Generalizia della Compagnia di Gesù, 1955)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt